DOMSTOLENS DOM (FØRSTE AFDELING)
AF 12. JANUAR 1984 [1]

Mariette Krecké, gift Turner, mod Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

»Tjenestemænd: ændret placering«

Sag 266/82

Sammendrag

1. *Annullationssøgsmål — dom om annullation — virkninger — vedtagelse af foranstaltninger til fuldbyrdelse — rimelig frist*
   (EKSF-traktaten, art. 34; EØF-traktaten, art. 176)

2. *Tjenestemænd — placering — begrundelse — forpligtelse — omfang*

1. Da fuldbyrdelsen af en dom om annullation kræver, at der træffes en række administrative foranstaltninger, kan fuldbyrdelsen ikke normalt ske øjeblikkeligt. I EKSF-traktatens artikel 34, stk. 2, er der taget hensyn hertil, idet Den Høje Myndighed udtrykkeligt indrømmes en »rimelig frist« til at træffe »de forholdsregler, som fuldbyrdelsen af en annullationsafgørelse indebærer«. Den bærende tanke bag nævnte artikel fører til, at Kommissionen ligeledes må anerkendes at have en »rimelig frist« til at efterkomme en annullationsafgørelse truffet inden for rammerne af EØF-traktaten, selv om sidstnævnte traktat ikke indeholder en udtrykkelig bestemmelse herom.

2. Kravet om, at en afgørelse skal begundes, er opfyldt, når den afgørelse, hvorved en tjenestemand placeres i en bestemt stilling, angiver grundene til den pågældende placering, mens det ikke skal oplyses, hvorfor den pågældende ikke er blevet placeret i en anden stilling eller ikke har bibeholdt sin tidligere stilling.

I sag 266/82

MARIETTE KRECKÉ, GIFT TURNER, tjenestemand ved Kommissionen for De europæiske Fællesskaber, med bopæl avenue Louise 213, Bruxelles, ved

1 — Processprog: Fransk

advokat Georges Vandersanden, Bruxelles, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat J. Biwer, 2, rue Goethe,

sagsøger,

mod

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER, ved ledende juridisk konsulent Bernard Paulin, som befuldmægtiget, bistået af advokat Daniel Jacob, Bruxelles, og med valgt adresse i Luxembourg hos Oreste Montalto, Kommissionens juridiske tjeneste, Jean Monnet-bygningen, Kirchberg,

sagsøgt,

angående en påstand om annullation af Kommissionens afgørelse af 20. oktober 1981, hvorved sagsøgeren ex officio blev placeret i direktorat IX-A-6 »sygeforsikring, byggelån«, og om, at sagsøgeren tilkendes en erstatning på 250 000 BFR for den ideelle skade, hun har lidt som følge af den anfægtede afgørelse,

har

DOMSTOLEN (første afdeling)

sammensat af afdelingsformanden T. Koopmans, dommerne A. O'Keeffe og G. Bosco,

generaladvokat: S. Rozès
justitssekretær: P. Heim

afsagt følgende

DOM

Sagsfremstilling

I — Faktiske omstændigheder og retsforhandlinger

Mariette Turner, der tiltrådte tjenesten ved Kommissionen for Euratom i 1966, blev i første omgang ansat i direktoratet »sundhedsbeskyttelse«, kontoret for »hygiejne og nuklearmedicin«.

Ved Kommissionens afgørelse af 8. april 1968 blev hun med virkning fra den 1. februar s.å. udnævnt til tjenestemand på prøve i sin stilling, og derefter ved afgørelse fra Kommissionen fastansat i stillingen med virkning fra den 1. august 1968.

Efter offentliggørelsen af meddelelse om ledig stilling KOM/92/70 blev Mariette Turner ved afgørelse fra Kommissionen af 22. juli 1970 med virkning fra den 1. juli s.å. udnævnt til ekspeditionssekretær under generaldirektoratet for personale og administration, lægetjenesten. Hendes arbejdsopgaver inden for lægetjenesten omfattede »lægeundersøgelser i forbindelse med ansættelser, forbyggende lægeundersøgelser, gennemsyn af rapporter om lægeundersøgelser, vaccinationer, klinisk arbejde, lægeligt tilsyn med vuggestuer samt konsultationer efter aftale«. I perioden 1971-1973 udførte hun desuden en del af det arbejde, der påhvilede den rådgivende læge under afregningskontoret.

Den 4. maj 1979 anmodede generaldirektøren for personale og administration Mariette Turner om at varetage nye arbejdsopgaver som led i reorganiseringen af lægetjenesten i Bruxelles. Sagsøgeren fandt, at de pågældende nye arbejdsopgaver ikke var tilstrækkeligt klart udformet og lå uden for hendes speciale, og gjorde opmærksom på, at hun ikke var enig i nævnte ændring af hendes arbejdsområde.

Ved afgørelse af 8. juni 1979, truffet af det medlem af Kommissionen, der har ansvaret for spørgsmål vedrørende personale og administration, blev Mariette Turner placeret i den specielle tjenestegren »lægetjenesten i Bruxelles for personalet i Bruxelles« i stedet for hendes tidligere placering i afdelingen »lægetjenesten«.

Den 3. juli 1979 indgav hun en klage over afgørelsen af 4. maj 1979.

Den 20. maj 1980 blev Mariette Turner i henhold til en ny afgørelse fra Kommissionen forflyttet til en stilling som ekspeditionssekretær i DG XII, »forskning, videnskab og uddannelse«, med virkning fra den 1. juni 1980. Sagsøgeren anfægtede ligeledes nævnte afgørelse i en klage, som hun indgav den 28. maj 1980.

Efter at de to ovennævnte klager var blevet afvist udtrykkeligt, anlagde Mariette Turner sag til prøvelse af afgørelserne om ændring af hendes placering.

Ved dom af 9. juli 1981 (Turner, de forenede sager 59 og 129/80, Sml., s. 1883), annullerede Domstolen de anfægtede afgørelser med henvisning til, at de ikke var tilstrækkeligt begrundet, og at Kommissionen havde begået magtfordrejning.

Den 20. oktober 1981 traf generaldirektøren for personale og administration afgørelse om at placere Mariette Turner og hendes stilling i direktorat IX-A-6 »sygeforsikring, byggelån«, hvor hun skulle arbejde som rådgivende læge.

Efter at Kommissionen udtrykkeligt havde afvist hendes klage, indgav Mariette Turner stævning til Domstolens justitskontor den 27. september 1982, hvori hun nedlagde påstand om, at afgørelsen af 20. oktober 1981 om hendes ændrede placering blev annulleret.

På grundlag af den refererende dommers rapport og efter at have hørt generaladvokaten har Domstolen (første afdeling) besluttet at indlede den mundtlige forhandling uden forudgående bevisførelse. Domstolen har imidlertid opfordret Kommissionen til inden den mundtlige forhandling at besvare visse spørgsmål

vedrørende forholdene omkring afregningskontoret, den procedure, der blev fulgt i forbindelse med sagsøgerens ansættelse dér samt omfanget af det arbejde, sagsøgeren fik overdraget. Kommissionen besvarede spørgsmålene ved skrivelse af 10. august 1983.

II — Parternes påstande

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

— Sagen fremmes til realitetsbehandling, og der gives sagsøgeren medhold i hendes annullationssøgsmål rettet mod afgørelsen af 20. oktober 1981, hvorved hun ex officio blev ansat i direktorat IX-A-6 »sygeforsikring, byggelån«.

— Sagsøgte tilpligtes at betale sagsøgeren en erstatning for ideel skade på 250 000 BFR.

— Sagsøgte tilpligtes at afholde sagens omkostninger.

Sagsøgte har nedlagt følgende påstande:

— Frifindelse.

— Det statueres, at hver part bærer sine omkostninger.

III — Parternes anbringender og argumenter

Mariette Turner har gjort følgende anbringender gældende mod den anfægtede afgørelse:

— tilsidesættelse af en retskraftig dom, hvilket kan sidestilles med en lovovertrædelse;

— tilsidesættelse af væsentlige formkrav;

— magtfordrejning.

Kommissionen har bestridt hver enkelt af de nævnte anbringender.

Tilsidesættelse af en retskraftig dom

Mariette Turner har gjort gældende, at Kommissionen har tilsidesat både ex tunc-virkningen og den absolutte virkning af Domstolens dom af 9. juli 1981. Kommissionen har set bort fra ex tunc-virkningen af, at en forvaltningsakt annulleres, idet den har undladt at genindsætte sagsøgeren i en stilling med de arbejdsopgaver, hun udførte forud for afgørelsen af 4. maj 1979, og at genoprette hendes karriere. Kommissionen har desuden set bort fra den absolutte virkning af den retskraftige dom, i henhold til hvilken administrationen intet måtte foretage sig, som måtte være uforeneligt med den dom, hvorved den anfægtede afgørelse blev annulleret. Ved afgørelsen om forflyttelse af 20. oktober 1981 har Kommissionen ikke taget hensyn til principperne i Domstolens dom af 9. juli 1981, hvorefter administrationen har pligt til

— selv at fastlægge det nøjagtige indhold af de arbejdsopgaver, dens personale skal varetage;

— at give sine tjenestemænd konkrete arbejdsopgaver og på fuldtidsbasis;

— ved en ændret placering af en tjenestemandsansat læge, som foretages imod den pågældendes vilje, at tage hensyn til dennes speciale og erfaring.

I virkeligheden har Kommissionen

— pålagt sagsøgeren selv at tage kontakt med sin nye overordnede og sin nye kollega for at finde frem til de arbejdsopgaver, hun kunne varetage inden for »sygesikringen«;

— hverken i skrivelsen fra generaldirektøren for personale og administration

af samme dato som afgørelsen om forflyttelse af 20. oktober 1981 eller i en efterfølgende skrivelse fra chefen for afdelingen »sygeforsikring, byggelån« af 16. november 1981 givet nogen tilfredsstillende beskrivelse af sagsøgerens arbejdsopgaver, idet beskrivelsen i de pågældende skrivelser ikke svarede til de faktiske forhold og havde til formål at udlægge konkrete arbejdsopgaver på fuldtidsbasis som arbejdsopgaver, der faktisk ikke var det;

— har overdraget sagsøgeren, hvis placering endnu engang blev ændret imod hendes vilje, arbejdsopgaver, som ikke svarer til hendes speciale, og som ikke tager hensyn til hendes erfaring som praktiserende læge.

I sidstnævnte forbindelse har sagsøgeren understreget, at hendes nye placering »ikke svarer til faktiske funktioner, i hvert fald ikke af lægelig art«. Der er i virkeligheden tale om administrative opgaver, hvor det rent lægelige kun indgår som en biomstændighed, idet lægerne i sygesikringen »for det meste kun udfører rent automatisk arbejde, der består i at kontrollere, at den lægelige behandling, der ordineres af den behandlende læge, svarer til sygeforsikringsordningens vilkår«.

Det er således åbenbart, at Kommissionen klart har tilsidesat indholdet af den retskraftige dom.

Kommissionen har bestridt alle sagsøgerens anbringender. Den benægter, at den ikke har taget hensyn til ex tunc-virkningen af Domstolens dom, og har anført, at selv om en dom om annullation indebærer, at den annullerede retsakt skal betragtes, som om den aldrig har eksisteret, følger det dog ikke heraf, at administrationen ikke på grundlag af den pågældende tjenestemands retsstilling, således som den var før den annullerede retsakt blev udstedt, kan træffe en ny afgørelse. Med hensyn til dommens absolutte virkning betyder dette princip dels, at de til dommens opfyldelse nødvendige foranstaltninger skal gennemføres inden for en rimelig frist, hvilket gendriver sagsøgerens kritik af, at Kommissionen ikke øjeblikkeligt har handlet i overensstemmelse med ovennævnte dom, og dels, at administrationen, efter at have foretaget den nævnte gennemførelse, »har fuld handlefrihed og for eksempel kan træffe den samme afgørelse igen, men på et andet retligt grundlag«.

Den pågældende dom blev fuldbyrdet ex officio, idet man ikke fastholdt sagsøgerens ansættelse i DG XII, og beslutningen om sagsøgerens ændrede placering blev truffet relativt hurtigt. Den administrative myndighed, som på ingen måde har »udstedt den samme retsakt, som blev kendt retsstridig, på samme betingelser«, har desuden truffet afgørelse om en ændret placering, som ikke på nogen måde er uforenelig med konklusionen i dommen af 9. juli 1981 og dommens præmisser, som i fornødent omfang er til støtte for afgørelsen.

Kommissionen har i den forbindelse anført, at sagsøgerens nye arbejdsopgaver blev fastlagt i detaljer i skrivelserne fra generaldirektøren for personale og administration af 20. oktober 1981 og fra chefen for afdelingen »sygeforsikring, byggelån« af 16. november 1981; de er desuden opregnet i artiklerne 11 og 20 i den fælles ordning »vedrørende sygeforsikring«. Sagsøgerens argument om, at beskrivelsen af de pågældende arbejdsopgaver »ikke svarer til eller overdriver hendes faktiske arbejdsopgaver«, er derfor ganske irrelevant.

Kommissionen har desuden vanskeligt ved at se, at de arbejdsopgaver, sagsø-

geren på nuværende tidspunkt varetager, ikke svarer til hendes »speciale« og til hendes erfaring som »praktiserende læge ved lægetjenesten«. For det første må det fastslås, at sagsøgeren ikke blev ansat ved Kommissionen eller forflyttet til lægetjenesten på grund af et bestemt speciale, og at hun gennem årene har udført forskelligt arbejde inden for lægetjenesten. For så vidt angår arten af arbejdsopgaverne som sådan, fremgår det i tilstrækkeligt omfang af den beskrivelse, der er givet gentagne gange, at de klart er lægelige, og at de i adskillige tilfælde omfatter undersøgelser af patienter.

Den anfægtede afgørelse tog fuldt ud hensyn til dommen af 9. juli 1981, hvorved afgørelsen om forflyttelse af 4. maj 1979 blev annulleret med den begrundelse, at »selv om sagsøgeren oprindeligt er blevet ansat med henblik på udførelsen af overvejende videnskabeligt arbejde, har hun ikke desto mindre i størstedelen af sin karriere været beskæftiget med arbejdsopgaver, som svarer til hendes speciale, og som i betydeligt omfang omfatter arbejde, der består i udøvelse af lægevirksomhed«, og at »Kommissionen ... derfor ikke ud fra rent adminstrative synspunkter [kan] tildele sagsøgeren funktioner, der klart er i uoverensstemmelse med hendes uddannelse og hendes tidligere stilling inden for tjenestegrenen«. I modsætning til den afgørelse om forflyttelse, der var sagsgenstanden i ovennævnte dom, og hvorved sagsøgeren fik overdraget arbejdsopgaver inden for »det psykologiske og sociale område«, som ligeledes kunne udføres af personer uden en egentlig lægeuddannelse, blev Mariette Turner ved den afgørelse, der nu anfægtes, placeret i en stilling, som kun kan beklædes af en læge, og som »i væsentligt omfang indebærer arbejde, der har forbindelse med praktisk lægegerning«.

Tilsidesættelse af væsentlige formforskrifter på grund af utilstrækkelig begrundelse

Den anfægtede afgørelse, hvorved sagsøgeren blev placeret i direktorat IX-A-6 har som begrundelse betydningen af, at alle sager af medicinsk karakter i afdelingen »sygeforsikring, byggelån« kontrolleres. I afgørelsen er desuden henvist til vedtægtens artikel 7, stk. 1, hvorefter ansættelsesmyndigheden har ret til at forflytte tjenestemænd, »idet der udelukkende tages hensyn til tjenstlige synspunkter«.

Mariette Turner har anført, at Kommissionens administration har undladt at begrunde, hvorfor den har anset det for umuligt, at sagsøgeren fortsat kunne være placeret i lægetjenesten, ligesom den desuden har overdrevet betydningen af lægelig kontrol i direktorat IX-A-6. Afgørelsen om forflyttelse er derfor ikke truffet ud fra tjenstlige synspunkter.

a) Den omstændighed, at sagsøgeren ikke fortsat er tilknyttet lægetjenesten

Mariette Turner har først bemærket, at afgørelsen af 20. oktober 1981 ikke indeholder nogen begrundelse vedrørende den omstændighed, at hun ikke fortsat kunne være tilknyttet lægetjenesten. En sådan manglende begrundelse må tillægges så meget desto mere betydning, idet administrationen ud fra princippet om genoprettelse af hendes karriere som følge af Domstolens dom af 9. juli 1981 — med mindre afgørende hensyn talte derimod — havde pligt til på ny at lade sagsøgeren varetage sine arbejdsopgaver i lægetjenesten, og ærligt anerkende, at hun nødvendigvis fortsat måtte være placeret der på grund af hendes så respektable tidligere arbejdsindsats.

At Kommissionen i en forklarende skrivelse af 11. december 1981 har anført, at »der ikke i lægetjenesten for personalet i Bruxelles på nuværende tidspunkt er

behov for, at der ansættes endnu en læge«, dementeres af kendsgerningerne. I netop den periode, hvor den omtvistede afgørelse blev truffet, opstod der ved lægetjenesten i Bruxelles en betydelig ekstra arbejdsbyrde, hvilket nødvendiggjorde, at der blev ansat to læger, den ene som fuldtidsansat tjenestemand og den anden som honorarlønnet læge på halv tid. Det øjeblikkelige behov for yderligere ansættelse af læger på fuld tid fremgår i øvrigt af et udkast til en rapport fra Dr. Hoffmann vedrørende 1981, udarbejdet i december 1982.

Kommissionen har svaret, at en afgørelse, hvorved en tjenestemand placeres i en bestemt stilling, ikke behøver at angive grundene til, at den pågældende tjenestemand ikke blev placeret i en anden stilling.

Kommissionen har tilføjet, at lægetjenesten med sin nuværende sammensætning kan overkomme sit arbejde, og at den rapport, som sagsøgeren har omtalt, ganske vist nævner behovet for at ansætte yderligere en læge ved lægetjenesten for personalet i Bruxelles, men udelukkende anbefaler, at der ansættes en læge med status som midlertidigt ansat.

b) Omfanget af den lægelige kontrolvirksomhed i direktorat IX-A-6

Mariette Turner har bestridt omfanget af den nævnte kontrolvirksomhed, såvel i kvalitativ som i kvantitativ henseende.

I kvalitativ henseende er der tale om et lægeligt arbejde af overvejende administrativ art, som bør vælges frivilligt og ikke pålægges en læge, og som ikke kræver nogen særlig uddannelse og i hvert fald slet ikke en uddannelse som hjertespecialist som den, sagsøgeren har.

I kvantitativ henseende er der tale om et arbejde, som en enkelt deltidsansat læge udførte uden vanskeligheder, indtil den omtvistede afgørelse blev truffet. Selv om sagsøgeren arbejder på fuld tid i sygesikringen, behandler hun dog kun en del af sagerne (de øvrige sager behandles af den deltidsansatte læge, Dr. Laurent), hvorfor sagsøgeren langt fra er overbebyrdet med arbejde.

I perioden maj 1974 til oktober 1981 blev den pågældende kontrol hele tiden udført af en eneste læge (først Dr. Siddons, som samtidig varetog arbejdsopgaverne i forbindelse med kontrollen af fravær, siden Dr. Laurent). I øvrigt betyder det meget betydelige antal af personer, som er omfattet af sygesikringsordningen, på ingen måde, at der er lige så mange tilfælde, hvor der er behov for den rådgivende læges medvirken. Endelig omtales der i artiklerne 20 og 22 i den fælles sygesikringsordning kun »én« (eneste) rådgivende læge for hvert afregningskontor, hvorfor det er retsstridigt at udnævne endnu én, navnlig når arbejdets omfang ikke gør det nødvendigt.

Kommissionen har svaret, at omfanget, såvel kvalitativt som kvantitativt, af de arbejdsopgaver, der varetages af den rådgivende læge ved afregningskontoret i Bruxelles, ikke kan bestrides.

På grundlag af fremstillingen i de ovennævnte skrivelser af 20. oktober og 16. november 1981 har den opregnet de pågældende arbejdsopgaver på følgende måde;

— behandling af ansøgninger om tilladelse til rekonvalescenskurophold, badekure, kurophold for svagelige børn, psykoterapeutiske behandlinger osv.;

— nøje gennemgang af sygdomstilfælde af alvorlig karakter, hvor udgifterne kan godtgøres med 100 %;

— gennemgang af sager vedrørende kirurgiske indgreb, såfremt der er tvivl om deres betegnelse;

— mulighed for at kontrollere enhver anmodning om godtgørelse, såfremt der konstateres uregelmæssigheder;

— deltagelse i lægerådets arbejde.

I kvantitativ henseende er de pågældende arbejdsopgaver steget betydeligt, idet antallet af personer under sygesikringsordningen, som er underlagt afregningskontoret i Bruxelles, er steget fra 27 000 i 1977 til 34 000 i 1982.

Med hensyn til sagsøgerens henvisning til artiklerne 20 og 22 i den fælles sygesikringsordning har Kommissionen hævdet, at det er fuldstændig ubegrundet. Det er nemlig klart, at alene sagsøgeren blev udnævnt til rådgivende læge, men at intet er til hinder for, at hun bistås af en anden læge.

c) Tjenestens interesse

Med henvisning til Domstolens praksis, hvorefter tjenestemændenes mobilitet må vurderes »ud fra forskellige kriterier«, alt efter om tjenestemanden har valgt den nye stilling af egen fri vilje eller om den er blevet pålagt ham, har *Mariette Turner* bemærket, at hensynet til tjenestens interesse ikke kan bevirke, at en læge imod sin vilje som i nærværende sag kan tildeles funktioner, der klart er i uoverensstemmelse med hans uddannelse og tidligere stilling inden for tjenestegrenen.

Tjenestens interesse tilsiger tværtimod, at sagsøgeren tildeles arbejdsopgaver, der svarer til hendes speciale, og at der under alle omstændigheder må være tale om arbejdsopgaver med et reelt indhold, som ikke kun er rent administrative, og som er fordelt klart og nøjagtigt med den anden læge, som er beskæftiget inden for det samme område. I sidstnævnte henseende bør bemærkes, at administrationen intet har gjort for i praksis at konkretisere det i skrivelsen af 11. december 1981 anførte, hvorefter »Mariette Turner er rådgivende læge; Dr. Laurent bistår den rådgivende læge i sin egenskab af ekstern sagkyndig«, men bevidst har ladet de pågældende to lægers funktioner være uklare.

Kommissionen har heroverfor anført, at sagsøgerens nuværende arbejde »i betydelig grad omfatter arbejdsopgaver, der henhører under praktisk lægegerning«; sagsøgerens ændrede placering er således i overensstemmelse med Domstolens dom af 9. juli 1981 og desuden med tjenestens interesse, når henses til de lægelige arbejdsopgaver ved afregningskontoret, deres omfang og niveau. I modsætning til Mariette Turners opfattelse er hendes situation inden for sygesikringen klart defineret og ikke på nogen måde »uklar«.

Kommissionen er således af den opfattelse, et sagsøgeren på ingen måde har godtgjort, at de retlige og faktiske omstændigheder, der er angivet i den anfægtede afgørelses begrundelse, var fejlagtige.

Magtfordrejning

Mariette Turner har anført, at hendes placering i direktorat IX-A-6 hverken er sket på grundlag af en objektiv undersø-

gelse eller er i tjenestens interesse, men er foretaget alene med det formål for enhver pris at undgå, at hun vendte tilbage til lægetjenesten, hvilket man har opnået ved at tildele hende arbejdsopgaver, som ikke svarer til hendes speciale, og som allerede blev udført af en anden læge, uden at sidstnævnte har beklaget sig over at være overbebyrdet med arbejde.

I nærværende sag kan det af en række samstemmende og objektive omstændigheder klart udledes, at der er tale om magtfordrejning:

— Kommissionen har ikke for alvor forsøgt at flytte sagsøgeren tilbage til lægetjenesten, således som den skulle i henhold til Domstolens dom af 9. juli 1981;

— Kommissionen har bevidst tillagt »sygesikringen« overdreven betydning, med henblik på at fremstille det som om sagsøgerens placering i nævnte tjenestegren objektivt set var nødvendig;

— sagsøgeren er imod sin vilje blevet placeret i en stilling, hvor hendes specialistuddannelse og hendes tidligere faglige erfaring er uden betydning;

— afgørelsen indeholder ikke nogen begrundelse for, at sagsøgeren ikke ex officio blev flyttet tilbage til lægetjenesten, selv om en anden læge blev ansat i den pågældende tjenestegren på fuldtidsbasis og en tredje læge som honorarlønnet.

Kommissionen har blot anført, at de anbringender, Mariette Turner har fremført til støtte for, at der foreligger magtfordrejning, savner enhver objektivitet og desuden er behæftede med faktiske vildfarelser, således som Kommissionen allerede har anført ved behandlingen af de foregående anbringender. Anbringendet om magtfordrejning er således ubegrundet.

Erstatningskravet

Mariette Turner har bemærket, at den forudgående omstændighed, at der blev afsagt dom om annullation den 9. juli 1981, en dom, som Kommissionens administration bevidst ikke har fuldbyrdet korrekt, kan det i nærværende sag ikke anerkendes, at den omstændighed, at sagsøgeren måtte få medhold i sin påstand om annullation af den omtvistede afgørelse, i sig selv er en passende oprejsning for den skade, sagsøgeren har lidt. Sagsøgeren bør derfor tilkendes en rimelig erstatning som følge af, at den omtvistede afgørelse har krænket hendes faglige ære og i længere tid har hindret hende i at virke som læge svarende til hendes speciale og erfaring.

Kommissionen har fastholdt, at den anfægtede afgørelse er truffet under overholdelse af de fællesskabsretlige bestemmelser og principper, og at sagsøgerens erstatningskrav følgelig er helt ubegrundet.

IV — Mundtlig forhandling

Parterne har afgivet mundtlige indlæg i retsmødet den 6. oktober 1983.

Generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse i retsmødet den 24. november 1983.

Præmisser

1 Ved stævning, indgivet til Domstolens justitskontor den 27. september 1982, har Mariette Krecké, gift Turner, der er tjenestemand ved Kommissionen for De europæiske Fællesskaber, anlagt sag med påstand om annullation af Kommissionens afgørelse af 20. oktober 1981, hvorved sagsøgeren ex officio blev placeret i direktorat IX-A-6 »sygeforsikring, byggelån«, samt om, at sagsøgte tilpligtes at betale hende 250 000 BFR som godtgørelse for den ideelle skade, hun har lidt som følge af den anfægtede afgørelse.

2 Til støtte for søgsmålet har Mariette Turner fremført tre anbringender: tilsidesættelse af en retskraftig dom, hvilket kan sidestilles med en lovovertrædelse, tilsidesættelse af væsentlige formforskrifter, samt magtfordrejning.

3 Med hensyn til det første anbringende har Mariette Turner anført, at den omtvistede afgørelse er en tilsidesættelse af dommen af 9. juli 1981 (Turner, forenede sager 59 og 129/80, Sml. s. 1883), hvorved Domstolen annullerede afgørelsen af 4. maj 1979, truffet af Kommissionens generaldirektør for personale og administration, hvorved sagsøgerens placering blev ændret i forbindelse med reorganiseringen af lægetjenesten, samt Kommissionens afgørelse af 20. maj 1980, hvorved sagsøgeren ex officio blev forflyttet til en stilling i generaldirektorat XII, »forskning, videnskab og uddannelse«. Som følge af at de nævnte afgørelser blev annulleret, burde sagsøgeren retligt set betragtes, som om hun atter havde fået tildelt de arbejdsopgaver, hun udførte før den 4. maj 1979, dvs. arbejdsopgaver af forebyggende medicinsk karakter, som hun udførte inden for lægetjenesten.

4 Mariette Turner har først anført, at Kommissionen i perioden 9. juli-20. oktober 1981 ikke traf nogen foranstaltninger med henblik på at efterkomme Domstolens dom og således atter tildele sagsøgeren hendes tidligere arbejdsområde, og har gjort gældende, at denne omstændighed er en klar tilsidesættelse af dommens ex tunc-virkning.

5 Det bemærkes, at da fuldbyrdelsen af den dom om annullation kræver, at der træffes en række administrative foranstaltninger, kan fuldbyrdelsen ikke

normalt ske øjeblikkeligt. I EKSF-traktatens artikel 34, stk. 2, er der taget hensyn hertil, idet Den Høje Myndighed udtrykkeligt indrømmes en »rimelig frist« til at træffe »de forholdsregler, som fuldbyrdelsen af en annullationsafgørelse indebærer«. Den bærende tanke bag EKSF-traktatens artikel 34, stk. 2, fører til, at Kommissionen ligeledes må anerkendes at have en »rimelig frist« til at efterkomme en annullationsafgørelse truffet inden for rammerne af EØF-traktaten, selv om sidstnævnte traktat ikke indeholder en udtrykkelig bestemmelse herom.

6 Når henses til, hvilke forholdsregler der skal træffes, samt til andre tilfældige omstændigheder, som f.eks. sommerferie, sagsøgerens årlige ferie fra den 1. til den 20. september 1981 og hendes fravær på grund af sygdom i juli og august 1981, kan det i nærværende sag forløbne tidsrum på lidt mere end tre måneder fra domsafsigelsen til afgørelsen om sagsøgerens ændrede placering ikke betragtes som urimeligt.

7 Sagsøgeren har desuden anfægtet afgørelsen af 20. oktober 1981, hvorved hun blev placeret i direktorat IX-A-6 »sygeforsikring, byggelån«, idet hun har anført, at der er tale om en foranstaltning, der er uforenelig med fuldbyrdelsen af ovennævnte dom af 9. juli 1981, som fastslår: »i lyset af de principper, der ligger til grund for nærværende dom, har administrationen i medfør af EØF-traktatens artikel 176, stk. 1, pligt til at tage sagsøgerens situation op til fornyet overvejelse og træffe nye bestemmelser med hensyn til hendes fremtidige placering«.

8 Som det fremgår af den pågældende dom, skulle administrationen ved udstedelsen af de nye bestemmelser tage hensyn til sagsøgerens uddannelse og tidligere stilling inden for tjenestegrenen, hvor sagsøgeren i størstedelen af sin karriere havde varetaget arbejdsopgaver, der svarede til hendes speciale, og som i betydeligt omfang indebar udøvelse af praktisk lægegerning. Det er herefter afgørende, i hvilket omfang disse kriterier er blevet overholdt ved afgørelsen om hendes placering af 20. oktober 1981.

9 I henhold til den omtvistede afgørelse blev Mariette Turner placeret som rådgivende læge ved afregningskontoret for sygesikringen. På grund af selve

karakteren af de arbejdsopgaver, der er forbundet med den pågældende stilling, kan den kun beklædes af personer, der har en egentlig medicinsk uddannelse, eller som i det mindste delvis har en medicinsk uddannelse. Når Kommissionen har overdraget sådanne arbejdsopgaver til sagsøgeren, har den således taget hensyn både til hendes speciale, dvs. hendes lægelige uddannelse, og hendes tidligere stilling inden for tjenestegrenen. Når henses til arten af de arbejdsopgaver, der er overdraget institutionernes tjenestemandsansatte læger, skal det videre understreges, at det ikke mod Kommissionen kan gøres gældende, at den har set bort fra, at sagsøgeren har specialistuddannelse inden for et enkelt medicinsk område.

10 Ud fra ovennævnte betragtninger kan sagsøgerens første anbringende herefter ikke lægges til grund.

11 I sit andet anbringende, der vedrører spørgsmålet om overtrædelse af væsentlige formforskrifter, har Mariette Turner gjort gældende, *at* den anfægtede afgørelse er utilstrækkeligt eller fejlagtigt begrundet, for så vidt den ikke indeholder en begrundelse for, at sagsøgeren ikke fortsat kunne være tilknyttet lægetjenesten, *at* den overvurderer omfanget af den lægelige kontrolvirksomhed i direktorat IX-A-6, og endelig, *at* afgørelsen som begrundelse for sagsøgerens ændrede placering angiver hensynet til tjenestens interesse.

12 Som Kommissionen med rette har bemærket, er kravet om, at en afgørelse skal begrundes, opfyldt, når den afgørelse, hvorved en tjenestemand placeres i en bestemt stilling, angiver grundene til den pågældende placering, mens det ikke skal oplyses, hvorfor den pågældende tjenestemand ikke er blevet placeret i en anden stilling eller ikke har bibeholdt sin tidligere stilling. Det er herefter ikke nødvendigt at behandle de argumenter, som sagsøgeren har fremført i den forbindelse.

13 Med hensyn til argumentet vedrørende henvisningen til tjenestens interesse bemærkes det, at spørgsmålet om, hvorvidt der foreligger et hensyn til tjenestens interesse, udelukkende afhænger af, om der var objektive grunde, der kunne berettige, at en tjenestemandsansat læge blev placeret i direktorat IX-A-6.

14 Det er herefter alene af betydning at undersøge, om den anfægtede afgørelse indeholder en korrekt begrundelse i den forstand, at den henviser til behovet for at placere sagsøgeren i direktorat IX-A-6 på grund af stigningen af de lægelige arbejdsopgaver i afregningskontoret.

15 Parterne er enige om, at antallet af personer, der er berettigede til ydelser i henhold til Kommissionens sygesikringsordning, er steget fra 27 000 i 1978 til 34 000 i 1982, og at stigningen har medført en tilsvarende forøgelse af det antal sager, der forelægges sygesikringen. Mariette Turner har imidlertid bestridt, at stigningen har medført en arbejdsbyrde, der overstiger kapaciteten for den honorarlønnede, halvtidsansatte læge, der varetager funktionerne som rådgivende læge, og at det derfor var nødvendigt at placere sagsøgeren i afregningskontoret.

16 Stigningen i antallet af ydelsesberettigede har utvivlsomt gjort arbejdsbyrden for den rådgivende læge mere og mere tyngende. Selv om arbejdet som rådgivende læge indtil 1978 kunne udføres af en læge, hvem det ligeledes var pålagt at kontrollere fravær, har det fra dette år været nødvendigt at lade arbejdet som rådgivende læge udføre af en læge, der som honorarlønnet arbejder på halv tid. Den pågældende læge har været stillet over for en stadigt stigende arbejdsmængde, hvilket ifølge Kommissionen har betydet, at den pågældende arbejdede meget mere end på halv tid, ligesom det medførte forsinket sagsbehandling.

17 Herefter og henset til, at den pågældende honorarlønnede læge skulle fratræde i begyndelsen af 1983, kunne Kommissionen med føje antage, at det på grund af arten og omfanget af arbejdet i direktorat IX-A-6 var nødvendigt at placere en tjenestemandsansat læge på fuldtidsbasis i den pågældende afdeling. Efter at den honorarlønnede læge, som arbejdede i perioden 1978-1983, var gået på pension, blev der foruden sagsøgeren ansat en anden honorarlønnet læge; selv om sidstnævnte ansættelse ikke svarede til et objektivt behov, kan denne omstændighed ikke ændre vurderingen af den situation, der forelå den 20. oktober 1981, da den omtvistede afgørelse om sagsøgerens placering blev truffet.

18 Det andet anbringende kan således heller ikke lægges til grund.

19 Af det ovenfor anførte følger, at det tredje anbringende, anbringendet om magtfordrejning, heller ikke kan lægges til grund, idet den anfægtede afgørelse er truffet ud fra objektive hensyn.

Sagens omkostninger

20 I henhold til procesreglementets artikel 69, stk. 2, dømmes den tabende part til at afholde sagens omkostninger. I henhold til procesreglementets artikel 70 bærer institutionerne imidlertid selv de udgifter, de har afholdt i sager anlagt af de ansatte ved Fællesskaberne.

På grundlag af disse præmisser

udtaler og bestemmer

DOMSTOLEN (første afdeling)

1. **Sagsøgte frifindes.**

2. **Hver part bærer sine omkostninger.**

Koopmans O'Keeffe Bosco

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 12. januar 1984.

P. Heim
Justitssekretær

T. Koopmans
Formand for første afdeling

FORSLAG TIL AFGØRELSE FRA GENERALADVOKAT S. ROZÈS FREMSAT DEN 24. NOVEMBER 1983 [1]

Høje Domstol.

Domstolen skal afgøre en sag, anlagt den 27. september 1982 af Mariette Krecké, gift Turner, og hvori sagsøgeren har nedlagt påstand om annullation af en afgørelse truffet af Kommissionen for De europæiske Fællesskaber den 20. oktober

1 — Oversat fra fransk.